

قانون دریافت عوارض خروج از کشور

مصوب ۱۳۶۴/۰۴/۳۰

با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۷۷/۰۶/۲۹

اختصاصی پایگاه خبری

ماده واحده- دولت مکلف است از هر مسافری که با گذرنامه دولت جمهوری اسلامی ایران به خارج از کشور مسافرت می‌نماید برای بار اول در هر سال مبلغ پنجاه هزار (۵۰/۰۰۰) ریال و برای بار دوم و بیشتر در همان سال برای هر نوبت مبلغ یکصد هزار (۱۰۰/۰۰۰) ریال تحت عنوان عوارض خروج از کشور اخذ و به حساب درآمد عمومی کشور منظور نماید.

تبصره ۱- از افراد خانواده که با یک گذرنامه مسافرت می‌نمایند علاوه بر مبلغ مذکور که از دارنده گذرنامه اخذ می‌شود برای هر عضو دیگر خانواده مبلغ بیست هزار (۲۰/۰۰۰) ریال اخذ می‌شود.

تبصره ۲- به زائرین عتبات عالیات و حجاج تخفیفی به میزان ۵۰٪ مبالغ مذکور در ماده واحده و تبصره (۱) آن داده می‌شود.

تبصره ۳- به بیمارانی که با تأیید و معرفی وزارت بهداشت و بر طبق ضوابطی که وزارت مذکور معین مینماید ضرورتاً می‌بایست جهت ادامه معالجه به خارج از کشور مسافرت نمایند و همچنین همراه بیمار (حداکثر یک نفر) به ترتیب به میزان ۶۰٪ و ۴۰٪ مبالغ مذکور در ماده واحده و تبصره (۱) آن تخفیف داده می‌شود.

تبصره ۴- صدور گذرنامه جداگانه توسط نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور برای کسانی که به عنوان همراه از کشور خارج شده و یا می‌شوند، موکول به پرداخت مابه التفاوت عوارض خروجی که از بابت آنها طبق مقررات مربوط به همراه پرداخت شده تا مأخذ مقرر در این قانون خواهد بود.

تبصره ۵- مسافران زیر از پرداخت عوارض خروج از کشور موضوع این قانون معاف می‌باشند:

۱- اطفال تا سن هفت سالگی تمام.

۲- ایرانیانی که اقامتگاه آنان طبق مقررات قانون مدنی در خارج از کشور باشد به گواهی نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در محل فقط برای بار اول خروج از کشور در هر سال.

۳- ایرانیانی که با رعایت ضوابط مقرر از طرف وزارت فرهنگ و آموزش عالی جهت ادامه تحصیل به خارج از کشور می‌روند و برابر مقررات از مزایای ارز دولتی بهره مند می‌شوند با معرفی وزارت مذکور و همچنین سایر دانشجویانی که اشتغال به تحصیل آنان در خارج از کشور بر طبق ضوابط وزارت فرهنگ و آموزش عالی مورد گواهی نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در محل قرار گیرد.

۴- آن تعداد از دانشجویان موضوع قسمت اخیر بند (۳) مذکور که در تاریخ تصویب این قانون در خارج از کشور به تحصیل اشتغال داشته‌اند و لکن وضعیت تحصیلی آنان منطبق با ضوابط وزارت فرهنگ و آموزش عالی نیست نیز مشمول معافیت موضوع بند مذکور می‌باشند.

۵- در محلهائی که نمایندگی جمهوری اسلامی ایران نباشد گواهی موارد مذکور در بندهای (۲) و (۳) و (۴) مذکور به عهده وزارت امور خارجه خواهد بود.

۶- ایرانیانی که بطور ترانزیت وارد کشور شده و سپس به خارج از کشور عزیمت می‌نمایند مشروط بر اینکه توقف آنها در داخل کشور بیش از هفت روز نباشد.

کتابفروشی حقوقی
دادبازار

- ۷- کارمندان ایرانی سازمان ملل متحد و سازمان‌های تابعه مشمول قسمت (۱۷) ماده (۹) کنوانسیون مربوط به مزایا و مصونیت‌های ملل متحد و همچنین کارشناسان سازمان مزبور و سازمان‌های تابعه موضوع قسمت (۲۲) ماده (۶) کنوانسیون مذکور.
- ۸- ایرانیانی که برای اشتغال به کار یا کارآموزی حرفه‌ای به خارج از کشور مسافرت نمایند با تأیید وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت امور خارجه، مستخدمین وزارتخانه‌ها و مؤسسات و شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت و شهرداری‌ها مشمول مقررات این بند نخواهند بود.
- ۹- رانندگان ایرانی نمایندگی‌های دیپلماتیک و کنسولی کشورهای خارجی مقیم ایران که با اتومبیل نمایندگی در معیت مأموران دیپلماتیک و کنسولی از ایران خارج می‌شوند و همچنین رانندگان ایرانی نمایندگی‌های دیپلماتیک و کنسولی ممالک مجاور که با اتومبیل نمایندگی برای انجام امور اداری به کشور فرستنده نمایندگی اعزام می‌شوند در صورت رفتار متقابل و با تأیید وزارت امور خارجه.
- ۱۰- خلبانان و خدمه هواپیماها و ناخدایان و ملوانان و خدمه کشتی‌ها و رانندگان وسایط نقلیه کرایه‌ای و رانندگان و کمک رانندگان بارکش‌ها و اتوبوس‌ها (برای هر دستگاه یک نفر راننده و یک نفر کمک راننده و یک نفر مهماندار برای هر دستگاه اتوبوس) در حین مأموریت و یا انجام وظایف شغلی به معرفی مؤسسات مربوط و با تأیید نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران. (اصلاحی مصوب ۱۳۷۷/۶/۲۹)
- ۱۱- نمایندگان و کارکنان شرکت‌های کشتیرانی که صد درصد سرمایه آنها متعلق به جمهوری اسلامی ایران است و برای انجام امور کشتیرانی به خارج از کشور مأمور می‌شوند با تأیید سازمان مربوط.
- ۱۲- راهنمایان مخصوص اتوبوس‌های شرکت‌های مسافری جهانگردی که به اقتضای شغل خود در مرزهای قانونی کشور تردد می‌نمایند با تأیید وزارت ارشاد اسلامی.
- ۱۳- مأمورین شرکت سهامی گوشت کشور که بنا به معرفی شرکت مزبور برای تحویل دام‌های خریداری شده ناگزیر از رفت و آمد و عبور از مرزهای مجاز کشور می‌باشند با تأیید وزارت بازرگانی.
- ۱۴- مأمورین قطارهای مسافری و باربری بین‌المللی و کارکنان راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران که به منظور مبادله قطارها و سایر امور مربوط به حمل و نقل بین‌المللی و بررسی حوادث و سوانح احتمالی و سایر مشکلات فنی به ایستگاه‌های مبادله شرکت واقع در خاک کشورهای مجاور رفت و آمد می‌نمایند به معرفی راه‌آهن جمهوری اسلامی.
- ۱۵- مرزنشینان و ایرانیان مقیم سواحل و جزایر خلیج فارس که با پروانه گذر رفت و آمد می‌نمایند.
- ۱۶- جانبازان انقلاب اسلامی که از طرف بنیاد شهید برای معالجه به کشورهای دیگر اعزام می‌گردند.
- ۱۷- همسران ایرانیانی که با رعایت ضوابط مقرر از طرف وزارت فرهنگ و آموزش عالی جهت ادامه تحصیل به خارج از کشور می‌روند و برابر مقررات از مزایای ارز دولتی بهره‌مند می‌شوند، با معرفی وزارتخانه مذکور (الحاقی مصوب ۱۳۶۶/۹/۱)
- ۱۸- مسافرین ایرانی که قصد خروج از کشور را از طریق بنادر و مناطق مجاز محروم کشور داشته باشند. (الحاقی ۱۳۷۳/۷/۴)
- این بنادر و مناطق بنا به پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیأت وزیران تعیین خواهد شد. (الحاقی ۱۳۷۳/۷/۴)
- ۱۹- مسافرین ایرانی که قصد دارند از طریق بنادر حاشیه دریای خزر با کشتی‌های مسافری دارای پرچم دولت جمهوری اسلامی ایران از کشور خارج شوند.
- تبصره ۶-** از تاریخ تصویب این قانون اصلاح قانون تأمین اعتبارات عمرانی و عمومی مصوب ۱۳۵۶/۱۲/۲۵ و نیز سایر قوانین و مقررات مغایر لغو می‌شود.
- قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و شش تبصره در جلسه روز یکشنبه سی ام تیر ماه یک هزار و سیصد و شصت و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۴/۵/۱ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبرهاشمی

کتابفروشی حقوقی
دادبازار

